

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань прав людини, національних меншин і
міжнаціональних відносин

від 13 березня 2019 року

Веде засідання Голова Комітету Г.М.НЕМИРЯ

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добрий день, шановні колеги, запрошені! Сьогодні у нас чергове засідання Комітету з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. Сьогодні 13-те березня, 31-го березня будуть вибори. У нас сьогодні передостаннє засідання перед виборами. Порядок денний був розісланий заздалегідь. Єдина зміна, яка станом на сьогодні відбулася – це на прохання колеги Логвинського, питання, яке було винесено на обговорення в рамках парламентського контролю, яке стосувалося адвокатської діяльності, на прохання колеги Логвинського, перенесено на наступне засідання Комітету. Інших пропозицій не надходило. За інформацією секретаріату до нас зараз мають долучитися інші члени Комітету і, враховуючи, що поки що станом на цю хвилину у нас немає кворуму, але він буде за інформацією від колег, я пропонував би, щоби ми розпочали з питань, які не потребують голосування, щодо законопроектів окремих. І потім коли у нас з'явиться кворум, ми перейшли б до пункту першого порядку денного. Нема заперечень? Немає заперечень. Я не бачу заперечень.

Але на початку у мене є приємна місія, яка полягає в тому, що за високі досягнення у здійсненні заходів, пов'язаних із запобіганням терористичним проявам та їх припиненням відповідно до наказу керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України від 27 жовтня 2018

року № 7 нагородити знаком Антитерористичного центру при Службі безпеки України Бузницького Юрія Васильовича, головного консультанта секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин. Підпис керівника Антитерористичного центру. «Згідно з оригіналом» - режимно-секретний сектор повідомляє, що це дійсно так і є. І Юрію Васильовичу, я з приємністю вам хочу передати, якщо дозволите, я вам не буду привітчувати це.

БУЗНИЦЬКИЙ Ю.В. Несподіванка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре? Але я вам хочу це вручити і подякувати за ту роботу, про яку і члени комітету знають під час наших виїздів. І у вас така репутація людини, яка дуже часто буває там і знає все, що відбувається в цій зоні конфлікту, який м'яко називають, «не по наслышке».

БУЗНИЦЬКИЙ Ю.В. Дякую, Григорію Михайловичу, і люди знають, що я знаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз ми переходимо до пункту другого порядку денного. А саме – заслуховування інформації Кабінету Міністрів України, міністерств, інших державних органів щодо стану виконання Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти». Хочу нагадати, що цей Закон набув чинності 2-го, якщо не помиляюсь, серпня. І відповідно до прикінцевих положень цього Закону в термін до 2 листопада мали бути створені відповідні інституції, структури, які передбачені цим Законом. Зокрема серед іншого - це комісія з питань зниклих безвісти, мало бути затверджено і склад, і положення про роботу цієї комісії. Мав бути створений реєстр зниклих безвісти і відповідно положення про такий реєстр. Комітет з прав людини делегував до складу цієї комісії Юрія Бузницького і також Валерію Лутковську. Тобто з боку Комітету все, що потрібно, було зроблено.

Хочу сказати, що ми направляли вже в свій час, колега Брензович до нас приєднався, запит і звернення до Прем'єр-міністра України, це було 3 грудня минулого року, де ми просили Кабінет Міністрів надати Комітету інформацію щодо стану виконання Кабінетом Міністрів приписів частини третьої розділу дев'ятого, а саме прикінцеві та перехідні положення Закону України «Про правовий статус зниклих безвісти». Така інформація була надана, ми знайомились з цією інформацією. Але з огляду на те, що за нашою інформацією, фактично 4 місяці, більше ніж 4 місяці, після того, як мало бути виконано те, що передбачено законом, цього не було зроблено. Тому я, як голова Комітету, з огляду на мої зустрічі також які відбувалися, я так розумію, у колег з представниками сімей зниклих безвісти, громадських організацій, повторно направив, доброго дня, колега Логвинський, такий запит. Коли останнього разу ми направляли? 4-го березня був останнього разу направлений такий запит. І станом на сьогодні відповіді від Кабінету Міністрів жодної немає. Вона відсутня.

Нас проінформували, що представники відповідних відомств будуть делеговані або візьмуть участь в обговоренні цього питання. В мене зараз немає, хто у нас зареєстрований тут. Але я так розумію, що від деяких відомств у нас є представники. І також у нас присутні представники сімей зниклих безвісти, які також зареєструвалися. Я хотів би, ну по-перше, станом на сьогодні просто констатувати, що у нас не виконується Закон. І жодної зрозумілої причини, я як голова Комітету, чому цей Закон не виконується, не бачу. Якщо хтось вам скаже, що проблема в фінансуванні ніби-то, створення такої комісії, чого ніби-то не було передбачено, то з свого досвіду роботи в Кабінеті Міністрів я знаю, що в таких випадках ті кошти, які виділені на функціонування секретаріату Кабінету Міністрів, вони відповідно перерозподіляються для того, щоб почати. Якщо б дійсно потребувались якісь великі кошти, то є завжди практика, коли за ініціативи Кабінету Міністрів вносяться зміни до бюджету, але і такої ініціативи ми не бачили. І безумовно ми як Комітет маємо з'ясувати, а чому ж це така ситуація? Перш

ніж ми почнемо обговорення, враховуючи, що тут присутній член комісії з питань зниклих безвісти, я хотів би надати слово Юрію Васильовичу Бузницькому, щоб він більш детально поінформував про, як члена комісії, про своє бачення ситуації. Можливо далі ми б надали слово тим присутнім, які мають на те бажання. Прошу, сідайте тут до мікрофону.

БУЗНИЦЬКИЙ Ю.В. Доброго дня, шановні депутати, запрошені. Ну Григорій Михайлович практично все сказав, що нам відомо на сьогодні. Через те, що інформації дійсно про стан реалізації цього закону ми не отримали, хоча двічі звертались до Кабінету Міністрів і нас навіть більше цікавило питання, ну як би не організаційні питання роботи самої комісії, а стан реалізації Закону взагалі як такого. Чому? Тому що в цьому Законі вперше у нас в історії за ініціативи якраз Комітету і народних депутатів багатьох було поставлене питання щодо соціального забезпечення наприклад сімей і соціальної підтримки сімей осіб, які зникли безвісти. До цього часу вони якби як окрема категорія не проходили в законодавстві щодо соціального забезпечення. І це було виправлено, це власне було і одною із мети Закону, який Комітет ініціював це питання.

Тому нас цікавило поряд з цим і питання взагалі-то виконання цих положень, які на сьогодні є. А виконання зводиться в багатьох моментах. Як і в будь-якому Законі виконання зводиться до речей, які були не виконані Кабінетом Міністрів навіть просто формально. Наприклад там в порядку, всі знають цю фразу, яка застосовується в Законі, що виплати здійснюються там, допомога здійснюється, положення затверджуються в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів. Ну нас цікавило, і Комітет цікавило, а як власне і в яких обсягах Кабінет Міністрів відреагував, щоб забезпечити діяльність всіх цих вимог, які в законодавстві є. Ну, на жаль, ми, я ще раз кажу, можливо представник Кабінету Міністрів, якщо він є значить, проінформує як воно в цілому на сьогодні виглядає щодо нормативно-правової бази. Тому що, наприклад, щодо соціального забезпечення - то

Закон був підписаний 12 липня і в принципі уже досить багато часу люди повинні отримувати.

Я вже не кажу, так сказати, про окрему категорію осіб, які постраждали - це ті, що брали участь в антитерористичній операції, значить сім'ї військовослужбовців, за якими згідно з законом зберігається навіть місце роботи і середньомісячний заробіток зберігається. І все це повинно бути реалізовано не просто в словах, а, як так простіше сказати, в грошах, в допомозі, в відповідних виплатах і так далі. Тому, на жаль, можна констатувати, можливо міністерства окремі нас поправляють, і скажуть, що та ні, це є уже там певні речі. Значить що подвижок ніяких особливих в цьому напрямку немає. Ну і це очевидно, через те, що багато речей там проходить за рішенням Комісії, якої сьогодні власне немає, яка також затверджується в порядку передбаченому, затверджується розпорядженням або постановою, склад комісії затверджується розпорядженням або постановою Кабінету Міністрів. І до цього часу вона не затверджена відповідно частини третьої статті 10. Значить мало того, положення про комісію затверджується Кабінетом Міністрів за поданням комісії. Значить сьогодні немає комісії, є проект положення. Але комісія поскільки не збиралась, нічого нікому не підтверджувала, не затверджувала і не розглядала взагалі-то положення. Я розумію, що міністерства і відомства його розглядали і давали там свої висновки, зауваження, але в Законі їх немає. Міністерство і відомство в Законі як ініціатор, бо скажемо організації, причетні до створення положення, їх немає. Є комісія, яка його розглядає, рекомендує Кабінету Міністрів його прийняти.

Поки комісії немає, голови нема, вона не збиралась, відповідно вона не здійснювала ту діяльність, яку вона повинна була здійснювати по контролю по збору інформації, по контактам з сім'ями осіб, які зниклих безвісти, по допомозі їм знову таки і так далі. Окреме питання – це реєстр. Реєстр осіб, які зникли безвісти за особливих обставин. Щодо цього реєстру також повинно було бути положення про порядок ведення реєстру. Сам реєстр у

відповідності з законом розробляє технічно Мін'юст, значить адмініструє Мінюст, а держателем реєстру знову таки є комісія. Одним словом, реєстр на сьогодні також не працює. В чому причини?

Власне Комітет, я так думаю, Григорій Михайлович уже сказав про це, що Комітет просто щиро хоче зрозуміти, в чому причина. Через те, що суто технічно як для Кабінету Міністрів - це не проблема. Це такі речі, як положення і так далі – все це можна, при бажанні в нас постанова Кабінету Міністрів за три години готувалась і підписувались кому треба було. Значить можна було за місяць, ну за два місяці, за три місяці все це зробити. З іншого боку, якщо мова йде про якісь непідйомні гроші, які Кабінет Міністрів, там Григорій Михайлович про це казав уже, значить там скажемо не може профінансувати діяльність самої комісії чи там здійснити там якісь виплати, то в цьому Законі мова не йде про якісь непідйомні гроші на організацію самої Комісії, бо це власне там декілька чоловік із своїм секретаріатом і скажем одне приміщення, щоб вона запрацювала.

Якщо мова йде про соціальну підтримку сімей зниклих безвісти - це тоже не катастрофічні на сьогодні гроші порівняно з тими, які у нас скажемо мільярдами виділяються тому ж Міністерству соціальної політики, через те, що зниклих безвісти за особливих обставин у нас, на щастя, не така велика цифра, щоби не можна було матеріально скажем забезпечити і закрити це питання. Тому і сьогодні були запрошені всі, і ми намагались, по можливості, запросити представників всіх міністерств і відомств. Ну навіть якщо Кабмін, представник кабміну не зміг чи не захотів, так сказати, сам відповідати, хоча в Кабміні, ми всі розуміємо, єсть якась управління, єсть якийсь відділ напевно, який займається цим питанням. В крайньому разі хоч збирає проекти постанов.

Значить хоч від них почути, а що власне – може Комітет щось не так зробив, може в Закон щось треба дописати чи намалювати його вже, позолотити зверху, чи що з ним зробити, значить щоб воно все це запрацювало.

Через те що, я вам відверто, як людина, яка не тільки член комісії, але й займалась розробкою цього Закону і сьогодні відстежуємо ми його діяльність при тому серйозно, не можемо віднайти навіть для себе відповіді. Чому він не працює? Чому він не працює в умовах, коли мова йде на сьогодні про ну бездолену категорію людей. Це не йде мова про якісь речі там скажемо нагородного характеру чи якогось. Мова йде про людей, які вже постраждали, яким треба допомогти, щодо яких ми взяли міжнародні зобов'язання, щодо яких нам неодноразово міжнародні організації, Червоний Хрест і всі говорили, що ну є у вас така категорія людей, вона постраждала, частково за вини держави, тому що відбуваються бойові дії, вона не з власного бажання людина там зникла, якщо були бойові дії. Тому мені здається, що добре буде, якщо Комітет сьогодні почує скажемо відповіді хоч би на частину цих питань. І далі вже Комітет вирішить, які можливі зробити кроки, щоб в крайньому разі хоч прискорити цей процес. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юрію Васильовичу. Я пропонував би, щоб, якщо є бажання, висловились члени Комітету або задали питання. А я хотів би перед тим просто акцентувати деякі речі. З того, що відомо ще з відповіді грудневої Кабінету Міністрів. Що було в вересні схвалено план заходів на виконання, стосовно імплементації цього Закону. Також ми знаємо, що був розроблений проект положення про комісію, за інформацією, яка у нас є, він має знаходитись на погодженні у Міністерстві юстиції.

В нас нема сьогодні заступника Міністра юстиції, який би мав би бути, Сергій Ігорович Петухов. Але є Владислав Вікторович Власюк, генеральний директор Директорату з прав людини, доступу до правосуддя та правової обізнаності Міністерства юстиції. Тобто я хотів би дізнатися, що з цим положенням відбувається. Також ще з відповіді Міністерства фінансів, та, яка була ще минулого року, на початку цього, говорить, що Мінфіном погоджено без зауважень розроблений Міністерством внутрішніх справ проект постанови Кабінету Міністрів України про утворення комісії з питань

осіб, зниклих безвісти. Також я хочу нагадати, що крім створення комісії, положення, реєстру, положення ще Міністерство мало привести свої нормативно-правові акти в відповідність до цього Закону. Тому що мають бути внесені відповідні зміни. Також станом на сьогодні в Комітеті немає жодної інформації, що з цього приводу зроблено. Деякі міністерства відповідають, що згідно з їх розуміння, те чи інше міністерство не мало б цього розробляти, тому що таких актів немає. Але факт залишається фактом. У нас є переписка, яка може тривати ще безкінечно довго, але немає результату. Вірніше він є результат, але він не задовільний. Результат який є – що є Закон. Пам'ятаєте, що говорили, що немає закону, треба закон зробити і все працює. Парламент зробив закон, проголосував. Комітет делегував своїх представників, але Закон не працює. От я хочу знов повторити мету сьогоднішнього нашого засідання – розібратися, чому цей Закон не працює. Чи є, перш ніж передати слово представнику Міністерства юстиції, можливо, у членів Комітету є бажання висловитися? Прошу колега Сулова.

СУСЛОВА І. М. Дякую, Григорію Михайловичу. У мене є питання – чи є хоч хтось від Кабінету Міністрів? Тому що в Законі, я просто не розумію. Хотілося б когось заслухати. Не Юрія Васильовича, зрозуміло, а представника Кабінету Міністрів. Тому що саме на них покладено координацію Законом, да і. Комісія, яка має бути створена, до якої в тому числі Комітет делегував своїх представників, вона має бути створена при секретаріаті Кабінету Міністрів як дорадчий орган. Відповідно, ми розуміємо, що всі ці відповіді, які всі міністерства, представники яких я тут бачу, надсилали, мав би збирати хтось один. Не якась Валя з незрозумілого департаменту, бо мені говорять, що якась Валя в якомусь незрозумілому департаменті в Кабміні відповідає за виконання цього Закону, молодший спеціаліст чи там просто спеціаліст. А просто конкретна людина, яка відповідальна за збір інформації, систематизацію і далі передачу її. Ну типу

да щоб хтось, хто може розповісти, щоб ми не окремі папірці читали. Є в нас така людина запрошена? Чи її просто взагалі немає?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я на початку, просто повторюся. Кабінет Міністрів мав подати інформацію на сьогоднішнє засідання. Оновлену інформацію, такої інформації не надійшло. Натомість нам відомо, що відповідно було розпорядження міністерствам і відомствам взяти участь у роботі нашого Комітету. З того списку, який є зараз реєстрованих, у нас є представники Міністерства юстиції, Міністерства соціальної політики, Міністерства оборони, є список, я просто говорю. Жодної людини на рівні заступника Міністра або Міністра у нас неprisутні. Потім коли будуть брати слово, ми будемо говорити про посади. Міністерства оборони, Служба безпеки України або Антитерористичний центр прес-служби безпеки, Державна служба з надзвичайних ситуацій, Національна поліція, Міністерство внутрішніх справ, Мінрегіонбуд, МОЗ, вибачте, да є МОЗ у нас, МінТОТ і все. Це ті, хто є.

Ні віце-прем'єра, який, я так розумію, мав би бути, який би опікувався цією інформацією, ні міністрів відповідних, ні заступників в нас немає, так що я просто констатую ці факти. Я хочу зараз попросити Владислава Вікторовича Власюка, генерального директора Директорату прав людини Мін'юсту надати нам оновлену інформацію, не повторювати те, що є, а яка є оновлена інформація. Прошу.

ВЛАСЮК В.В. Доброго дня, пане голово Комітету, шановні народні депутати, шановні присутні. Перше, що хочу сказати, для нас цей законопроект дійсно є важливим і реалізація передбачених положень про реєстр є важливим завданням для нашого міністерства. Дійсно, як зазначив пан голова, 5 вересня було схвалено Кабінетом Міністрів план, де визначені відповідальні міністерства, хто що робить. У грудні місяці до Міністерства юстиції надійшов проект положення про комісію від Міністерства

внутрішніх справ, яке було визначене відповідальним за розробку відповідного положення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У грудні місяці?

ВЛАСЮК В.В. У грудні місяці. Другого січня ми подали свій висновок із зауваженнями. Станом на зараз, за інформацією від Міністерства внутрішніх справ, даний проект положення про комісію перебуває у Кабінеті Міністрів України, а саме в Департаменті з питань безпеки, оборони, органів юстиції. Мені здається, що є певні визначені регламентом Кабінету Міністрів процедури, які, я так розумію, зараз проект даного положення проходить. Було б звичайно правильно, якби саме представник Кабінету міністрів проінформував про статус проходження даного проекту нормативно-правового акту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я констатував, а ні інформації, а ні представника від Кабінету Міністрів, не зважаючи на наш запит, сьогодні у нас немає.

ВЛАСЮК В.В. З нашого боку додаю, що сама процедура розробки і запуску реєстру передбачає обов'язкові як передумови у вигляді затвердженого порядку функціонування даного реєстру, який відповідно до Закону повинен бути затверджений власне комісією, тому при всьому бажанні ми, на жаль, не можемо зараз говорити про розробку навіть реєстру, оскільки для розробки повинне бути технічне завдання. Для технічного завдання повинен бути порядок функціонування реєстру, а для порядку функціонування реєстру повинен бути відповідне рішення комісії. На жаль, початкова закладена ця от така логічна послідовність вона нам не дає змоги в даний момент повністю реалізувати питання, пов'язані з формуванням і запуском даного реєстру. Так само, шановні члени Комітету, в нас присутній керівник Державного підприємства «НаІС» пан Станіслав Лур'є. З вашого

дозволу я просив би надати йому також слово в доповнення інформації, яку я сказав. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви маєте на увазі державне підприємство «НаІС» - це державне підприємство «Національні інформаційні системи». Присутній представник? Лур'є Станіслав Сергійович, будь ласка, прошу.

ЛУР'Є С.С. Шановний пане голову, шановні народні депутати, присутні. Я – генеральний директор державного підприємства «Національні інформаційні системи» Міністерства юстиції України. Ми адмініструємо всі реєстри єдині та державні, які відносяться до сфери управління Міністерства юстиції України. Відповідно до Закону, адміністрування реєстру покладено на підприємство Міністерства юстиції України. Для того, щоб розпочати функції з адміністрування, потрібно спочатку його створити. Для того, щоб його створити, як вже зазначив Влад, нам потрібно опиратися на опис механізмів функціонування. Тобто нам потрібно поставлене завдання. Воно ставиться в порядку функціонування цього реєстру. Ми приймаємо участь в опрацюванні разом з Міністерством юстиції України тих проектів, порядку, відповідно який заходить на погодження в Міністерство. Комунікуємо з відповідними органами і в принципі це питання рухається. Можливо, не так швидко, як би нам всім хотілося, але принаймні є рух в цьому напрямку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не хочете розказати, що означає «є рух»?

ЛУР'Є С.С. Принаймні проект цей заходив до погодження в міністерство й в якомусь вигляді хоча б вже МВС здається.

ВЛАСЮК В.В. Як я зазначив, так, від МВС заходив проект порядку і в січні місяці ми відправили висновок на даний проект розпорядження. І з незначними технічного характеру зауваженнями.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Мікрофон вимкнено)*

ВЛАСЮК В.В. Розумію, за інформацією від Міністерства внутрішніх справ, проект розпорядження перебуває в Кабінеті Міністрів. На жаль, іншої інформації в мене, на жаль, немає.

ЛУР'Є С.С. За розробку відповідає МВС і певно що логічно було б цю інформацію уточнити у них. Але зі свого боку хотів би додати, що, на жаль, Закон не визначає порядку фінансування на створення та адміністрування цього реєстру. І це питання, тому що є таке поняття в правовому полі, як «держатель реєстру». Ним визначено дорадчий орган – комісію, ну вона не є а ні юридичною особою, а ні розпорядником бюджетних коштів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я б дуже застеріг від таких речей. Тому що зараз відбувається футбол. Те, що ви зараз говорите, ми можемо про деталі говорити. Але політично зараз відбувається футбол. 2-го листопада мав був виконати цей Закон вже, перехідні положення. Зараз ви інформуєте нас про переписку, яка є внутрішньою справою Кабінету Міністрів. Ось. І ви говорите «а чогось там в Законі не передбачено», після того, як він півроку тому мав вже набути чинності, і пояснюєте. В нас нема тут присутнього представника Кабінету Міністрів, який міг би це звести до купи. І фактично зараз відбувається перекидання як гарячої картоплини – з одного міністерства на інше міністерство, з одного департаменту до іншого департаменту. Реальна людина, яка могла б проінформувати де там це все знаходиться – немає. І я б застеріг би від таких речей, я б дуже застеріг би від таких речей. Тому що якщо сьогодні немає, то Кабінет Міністрів мав би внести законодавчу ініціативу щодо доповнення цього Закону. А не півроку після того, як чогось там на вашу думку немає, просто приходити і говорити

«там немає, ми нічого не можемо зробити». Так ще півроку пройде. Я надам ще вам слово зараз, будь ласка, колега Логвинський.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Я хотів би все ж таки уточнити. Як ваша назва підприємства ще раз?

ЛУР'Є С.С. «Національні інформаційні системи».

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. «Національні інформаційні системи». Це в організації, яка розробляла електронні декларації для державних службовців.

ЛУР'Є С.С. Ні.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Ні, ясно. А скажіть «You Control», це ви ж, да, уже теж?

ЛУР'Є С.С. Ні.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Теж ні? Ну наскільки мені відомо, ми розглядали справу компанії «You Control», яка скаржилась про те, що є кримінальне провадження за те, що він відкриває дані, якась окрема організація подала звернення про те, що тим самим знаходились збитки державі, що відкриті дані вони роблять їх відкритими. Наскільки я пам'ятаю, що це була саме ваша організація в даному випадку. Я хотів би все ж таки до вас, щоб ви уточнювали одне питання. Чи готові ви повідомити, коли буде виконане зазначене завдання, що не вистачає. Я хотів би поставити пропозицію. Дивіться, нам важко спілкуватись, якщо на Комітет приходять окремі особи не на рівні заступника Міністра як менш. Тому я вважаю, що повинно розглядати без думки представників. Або якщо з думкою, то я вводжу пропозицію, звернутись до Кабінету Міністрів, провести службове

розслідування, притягнути винних до відповідальності і повідомити про це Комітету. А якщо є ознаки злочину – звернутись до правоохоронних органів, відкрити кримінальне провадження і щоб несли кримінальну відповідальність. Якщо не розуміють іншу мову – будуть розуміти таку. Тому у мене є така пропозиція. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую за пропозицію, але в мене є таке відчуття внутрішнє, що ми через півроку знову зберемось або через трохи і нам будуть розповідати, що воно ще триває, це службове розслідування, що десь воно там не погоджено і таке інше. Я пропонував би все ж таки, підтримуючи це, як пропозицію, щоб ми все ж таки тут. Тому що тут сидять просто родичі. Я ще раз хочу без всякої драматизації. Можемо багато говорити і так далі. От я вже неодноразово зустрічаюсь з членами сімей людей, які зникли безвісти. Які вже багато місяців, роками не знають де і що і як. Підготовлено Закон. Закон прийнято. І Закон не виконується. Просто просте питання, яке формулюється: а хто за це буде відповідати, що він не виконується? Службове розслідування буде проведене. Я переконаний в цьому, що можна легко провести це службове розслідування, догану винесуть. Але що з того? Я б хотів би зараз у нас присутні представники міністерств інших. Чи є у тих представників Міністерств, відомств, які я сказав або можливо когось тут не зареєстровано, які б хотіли додати з свого боку до тієї інформації, яка вже пролунала. І яка допомога, якщо вона потрібна, від Комітету з прав людини, для того, щоб цей Закон запрацював? Є бажачі такі? Міністерство, будь ласка. До мікрофону отут, перше, да ліпше. Міністерство внутрішніх справ, представтесь, будь ласка, ваша посада.

КУДРИК К.Я. Костянтин Кудрик, управління взаємодії з національною поліцією, заступник керівника управління. Я можу тільки доповнити слова представників Міністерства юстиції, що 18 січня до Кабінету Міністрів Міністерством внутрішніх справ відповідно до регламенту було внесено два

проекти постанов. Один проект постанови був про затвердження положення про Комісію з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. І другий проект постанови про затвердження положення про цю комісію. І крім того міністерством також було внесено на розгляд Кабінету Міністрів ще два проекти постанови. Один про затвердження порядку створення та діяльності пошукових груп і другий проект постанови про затвердження порядку ведення єдиного реєстру осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Дві останні постанови були внесені на розгляд Кабміну минулого тижня. Це вся інформація, яку я міг доповнити до Міністерства юстиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Є запитання до Костянтина Ярославовича Кудрика? Будь ласка.

БУЗНИЦЬКИЙ Ю.В. От у нас є чотири положення, да? Про комісію, про склад там і так далі, про реєстр. От Міністерство юстиції сьогодні сказало, так сказати, що а власне все це повинна Комісія подивитись в першу чергу. Як ви на це реагуєте? У вас от Кабінет Міністрів вповноважує якби як центральний орган, який займається цією організаційною роботою щодо комісії. І ні в кого не виникає ніяких сумнівів чи сумнівів чи щось що, а ми ж уже наперед робимо неправильно. Ми робимо всі ці документи без погодження самої комісії, що уже неправомірно сьогодні по Закону. Там у складі комісії представник Генеральної прокуратури. Я сподіваюсь, так сказати, вона перша на це відреагує, як можна створювати положення про комісію, якщо вона подається за поданням самої комісії. А Міністерство внутрішніх справ підмінивши комісію, створило положення, проект положення про комісію.

КУДРИК К.Я. Можна відповісти?

БУЗНИЦЬКИЙ Ю.В. Да, будь ласка.

КУДРИК К.Я. Міністерство внутрішніх справ діяло відповідно до, сьогодні вже звучало, плану заходів, які затвердив Кабінет Міністрів на своєму засіданні у вересні місяці, де Міністерство було визначено відповідальним за підготовку цих чотирьох проектів актів. Тому відповідно Міністерство і виконало свою роботу і подало її на розгляд Кабміну.

СУСЛОВА І.М. *(Мікрофон вимкнено)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, у нас план, план важливіший за Закон. Я спрощу питання. А чому Комісія ця не скликана?

КУДРИК К.Я. Ну я не можу коментувати дії Кабінету Міністрів. В січні місяці, ще раз повторюсь, Міністерство внутрішніх справ подало проект постанови, як на то пішло, про персональний склад цієї комісії.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І я з вами погоджуюсь. Але у нас нема представника Кабінету Міністрів, щоб відповісти на це питання.

КУДРИК К.Я. Ну Міністерство внутрішніх справ як частина Кабміну, але воно не забезпечує його роботу, чим займається Секретаріат Кабінету Міністрів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я розумію, я просто констатую факт, що ми зараз граємося з пунктами положення. Не ви, ви виконали, так я розумію, цей пункт третій плану.

КУДРИК К.Я. Плану заходів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, плану заходів. Ви про це сказали. І ви говорите, що зараз воно десь там знаходиться, у вас немає інформації і ви про це говорите.

КУДРИК К.Я. Ні, в мене є інформація. Вони знаходиться в секретаріаті Кабінету Міністрів відповідно до регламенту, який забезпечує роботу Кабінету Міністрів і який відповідно до регламенту має його подати на розгляд комітету спочатку, після цього винести його на розгляд Кабінету Міністрів. Департамент, звучало, з питань правоохоронної діяльності.

БУЗНИЦЬКИЙ Ю. В. *(Мікрофон вимкнено)*

КУДРИК К.Я. Керівник ви знаєте хто департаменту, Пригунов, якщо не помиляюсь.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну ви знаєте, є керівник секретаріату, який за це, так державний секретар, це все такі речі щось шукати, підміняти, це службове розслідування, це не наша функція. Це не функція Комітету. От але я просто ще раз констатую, що у нас не працює півроку Закон.

СУСЛОВА І.М. Я дуже коротко. Насправді я хочу підтримати представників МВС і зазначити, що дякуємо, що вони виконали свою роботу. Насправді не так багато міністерств виконало свою роботу, на жаль, так. І принагідно хочу підтримати ініціативу колеги Логвинського. Додатково хочу зазначити, що дійсно, ну які питання можуть бути до МВС, коли ми розуміємо, що питання загалом до Кабінету Міністрів. У нас в Законі дуже чітко зазначено, що координацію цієї роботи і створення комісії, комісія як дорадчий орган, має створюватись при секретаріаті Кабінету Міністрів.

З секретаріатом Кабінету Міністрів я спілкувалася особисто. Вони говорять: ми тут ні до чого, ми відправляємо в МВС. Кажу: ну чекайте, ну як ні до чого, відкриємо Закон, дивимся Закон. В Законі виписано так. Більше того, я хочу нагадати всім тим, хто, можливо, або проінформувати всіх тих, хто не був долучений до написання цього законопроекту, що участь у його доопрацюванні брала велика кількість людей, в тому числі представники громадських організацій. Тобто всі бажаючі мали право і мали можливість долучитися до внесення змін, пропозицій, до обговорення і ну типу до доведення тексту до такого, який буде підтриманий усіма, в тому числі і представники Кабінету Міністрів. Але поряд з тим хочу принагідно запитати, чи є представники Мінсоцу? Якщо є, то задати їм одне питання, на чому я вважаю, можемо завершити. Чому ними досі не розроблено положення про отримання соціальної допомоги. Вони написали у своєму листі на Комітет, що це не входить в їхні повноваження і вони взагалі не уповноважені. Хоча у самому графіку зазначено, що вони мали б розробити положення і більше того, не просто розробити, а вже почати видавати цю соціальну допомогу. Чому цього не зроблено і коли вони планують і чи планують взагалі розробляти хоча б будь-яке положення? Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую колезі Сусловій. Дійсно, підтверджую, що у нас ще є ця відповідь від грудня минулого року, заступник міністра Шамбір підписав. А зараз у нас є три представника Міністерства соціальної політики. Хто з присутніх може відповісти на запитання члена комітету колеги Суислової? Ніхто? А для чого приходить тоді? Хто може? Я зачитаю хто у нас присутній. У нас присутня Гладкова Олена Юріївна – керівник експертної групи з питань інтегрованих соціальних послуг сім'ям Міністерства соціальної політики. У нас присутній Клим Ростислав Васильович – державний експерт експертної групи з питань трудових відносин Міністерства соціальної політики. У нас присутня Шевченко Альона Станіславівна – державний експерт третьої експертної групи з питань

солідарної системи пенсійного страхування Міністерства соціальної політики. У нас нема ані заступника Міністра, ані керівника директоратів відповідних. Хтось з тих, кого я перерахував, яких делегувало для участі в комітеті керівництво, Міністр соціальної політики, може відповісти на просте запитання члену комітету?

Не може. Добре. Відсутність відповіді - це відповідь також.

Будь ласка. Я хотів би зараз надати слово. У нас є представники неурядових організацій. Колега Логвинський, потім...

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Міністру я йому зараз дозвонюсь, я йому постараюсь пояснити як це треба вести на комітет і як треба поважати комітет. У мене є таке запитання. Тому що зараз розглядається інша поправка на іншому комітеті і у нас є тільки один законопроект, який потребує кворуму. Я хотів би попросити, щоб врахувати мій голос за цей законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви є автором цього законопроекту.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Я не є автором законопроекту. Єдиний, хто не є автором законопроекту. Тому я пропоную передати мені головування, поставити це голосування за, бо там технічна правка невелика. Я думаю, що всі можуть підтримати. Також всі остальні співавтори цього законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це процедура. Ми продовжимо розгляд. Але дійсно, якщо колега Логвинський покине... Раз, два, три, чотири, п'ять, шість. У нас буде кворум.

СУЛОВА І.М. У нас не буде кому головувати.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Хто шість, вибачте?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви шостий.

СУСЛОВА І.М. Ні, Юрій Васильович просто...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юрій Васильович, вибачте...

(Сміх у залі, загальне обговорення)

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.М. Наскільки я розумію тут всі автори.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я помилився. Тоді я погоджуюсь. Просто наголошу, що у нас єдиний пункт, по якому потрібно прийняти рішення щодо законопроекту, це пункт перший – проект Закону про внесення змін до Закону України «Про звернення громадян» щодо реалізації конституційного права на звернення особами, які визнані судом недієздатними, 10041, народні депутати Суслова і інші народні депутати. Я передаю ведення колезі Логвинському.

ЛОГВИНСЬКИЙ Г.В. Дякую, шановний пане голову! Цей законопроект фактично технічний. Він додає тільки в статтю восьму Закону «Про звернення громадян» додає фразу: крім загальних осіб, які мають звернутися, та звернення осіб, визнаних судом недієздатними. Я думаю, що тут нічого такого немає. Можемо підтримати з урахуванням того, що всі присутні крім мене є авторами цього законопроекту. Пропоную включити законопроект до порядку денного та прийняти його за основу та в цілому. Це єдина пропозиція. Є інші пропозиції, шановні колеги? Немає. Тоді прошу проголосувати. Хто за? Проти? Утримались? Немає. Законопроект прийнято одноголосно. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Повертаємося до другого пункту порядку денного. Будь ласка, хто з представників неурядових організацій або тих організацій, які представляють сім'ї зниклих безвісті, у кого є бажання, я тоді по одному. Прошу тоді, підсаджуйтесь сюди до мікрофона, натискати кнопку і представлятися як вас звать, яку організацію ви представляєте. Прошу.

СОЛОДУХІНА В.Й. Вікторія Солодухіна, спілка родин зниклих безвісті «Надія». Наша спілка, она об'єднала пятьдесят семей. Вы знаете, я сижу в состоянии глубокого офигения. Извините. Ощущение оплёванных с ног до головы. По большому счету из пятидесяти семей у нас тридцать семей – это ребята, которые были мобилизованы государством. Остальные двадцать человек – это добровольцы. Тридцать человек – это мобилизованные государством. Которых государство послало в Иловайск, и они там остались. У нас есть все основания предполагать, что эти люди живы. Несмотря на то, что недобросовестно проведена экспертиза ДНК. Это отдельная тема для разговора. Большинство из этих пятидесяти семей выписано смертный приговор – 99,99. Это вопрос к составителям реестра. Кто конкретно будет попадать в ваш реестр, который возможно будет составлен. В этом году, в следующем. Хотелось бы знать.

Дамы и господа, я прошу прощения за свой русский, но я глубоко возмущена столь наплевательским отношением к воюющим, к пропавшим, к погибшим и к их семьям. Спасибо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не думаю, что нужно просить прощения за ваш русский язык. До этого у нас еще не дошло, чтоб просить прощения. Но по сути я хотел бы поддержать всем сердцем это. И сейчас... Вы тоже представьтесь пожалуйста.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Добрий день. Ядвига Лозинська. Я голова організації «Об'єднання рідних безвісті зниклих». Я мама солдата, який зник

під Іловайськом і займалася сама розшуком на тій території. І ми спілкувалися на протязі чотирьох з половиною років, ми спілкувалися з усіма уже організаціями, державними, недержавними, ОБСЄ, ООН, Міжнародний Червоний Хрест, з нашими організаціями – це Об'єднаний центр по пошуку та звільненню полонених. Ми спілкувалися на всіх рівнях, спілкувалися з безліччю людей українців, які десь поза світам поїхали – вони нам допомагають. Зверталися до всіх, кого можемо, щоб знайти наших хлопців, тому що ми знаємо, що хлопці наші все ж таки частина живі і їх потрібно шукати. І у нас є такі пропозиції... Ми, як організація, в травні вісімнадцятого року в Мар'їнці робили збір матерів на нулі. Нам дуже не хотіли допомагати. Мешали. Але ми все одно зібралися. І для того, щоб ця зустріч все таки не відбулася, нам просто перекрили в Мар'їнці перехід і батьків не пропустили.

ЧУБАРОВ Р.А. З ким зустріч?

ЛОЗИНСЬКА Я.З. З батьками з Донецька, з Донецької області.

КОРОТУН В.О. ООН, ОБСЄ.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Приїхали. Офіс ОБСЄ, ООН. Батьків просто не пропустили. Вони перекрили, сказали що це провокація буде, і перекрили перехід.

КОРОТУН В.О. Завис комп'ютер у прикордонників.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. При тому, що я їздила сама. Зарання, за цілий місяць, домовлялася, з усіма домовилася там. Від об'єданого центру получила разрешение від Наєва. Але все рівно казали, що це я устраиваю провокацію. Я хочу сказати, що я мама, яка хоче забрати свого сина. Ніяких

провокацій ми не збираємось, ми не хочемо лізти в політику, ми хочемо тільки гуманітарну місію свою виконати. Ми думаємо, що ми можемо бути послами миру. Звертатися з батьками з той сторони, щоб ми могли шукати наших дітей і на тій стороні і на цій стороні. На окупованій і не на окупованій. Тому що у батьків, які з Донецька, у них пропали діти на нашій території, в Україні. І в них теж є така ж ситуація, що кажуть, що їхні діти невідомо де. Міністерство внутрішніх справ дуже погано працює. Дуже погано працює СБУ, тому що в них направленість якась, я не знаю, якісь там провокації. Нема ніяких провокацій. Ми хочемо просто зробити те, що ми повинні. Ми повинні знайти свої дітей. Якщо вони померли, то їх треба знайти і доказати що це вони. У нас дуже багато працює... Я вчилася в Школі юридичної сотні і робила проект по безвісті зниклих. По моїм відкритим істочникам в Україні 1288 осіб, безвісті зниклих. Але я думаю, що їх набагато більше. У нас в тому числі десь вісімдесят людей військовослужбовців пропали безвісті.

Я хочу, щоб ви зрозуміли, що ви також можете... У вас є діти, онуки. Я не бажаю, щоб хтось був на нашому місці, але ви зрозумійте, що люди знаходяться п'ять років у такому стані – не знають де їхні діти, що з ними роблять. І саме головне, що я хочу сказати. Я слухала оце все і мені просто... Я бухгалтер. І якщо б мені дали все це, я маю вищу військову освіту, якщо б мені дали цю роботу, я б її за місяць зробила би і все. І розумію, що і програмну безпечність. Це все можна було б зробити дуже швидко. Якщо це потрібно. А у нас отримується всі переписуються. Григорій Михайлович казав, що прийшли відписки, просто відписки. Це не робота, а відписка. І я звертаюся до всіх, давайте якось допомагати. Давайте напишемо звернення до Президента. Давайте напишемо звернення до Кабінету Міністрів. Хай вони нас почують.

Ми шостого березня зустрічались з Іриною Володимирівною Геращенко. Вона казала, що це її проект цього закону. Чому її сьогодні немає?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вона не є членом комітету.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Просто вона казала, що вона являється автором цього закону. Спасибі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. У вас буде можливість. До когось конкретно питання у вас є? Я казав хто є: Антитерористичний центр, Міністерство оборони, Мінсоц. Якісь конкретні до них питання є?

МЕЛЬНИК Т.І. Не питання, а побажання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Представтесь.

МЕЛЬНИК Т.І. Перепрошую. Мене звать Мельник Тетяна Іванівна. Я сестра зниклого безвісті бійця добровольця в Іловайську. Розумієте, питання, мені здається, в нашій ситуації полягає в тому, що робота з батьками і сім'ями зниклих безвісті зводиться до того, щоб проводити якісь круглі столи, проводити якісь акції. Мам везуть в Німеччину, у Францію, у Грузію. Вони стоять там з плакатами. Ми не бачимо в цьому змісту, розумієте? Нам не зможуть допомогти знайти наших рідних французи або поляки або німці. Тому у мене дуже велике прохання або побажання до пана Кудріна. Так? Кудрика. Перепрошую. Мене дуже зацікавило це питання: порядок створення пошукових груп. Справа в тому, що в наших мам – от Ядвіга Зигмундівна з 15-го року була багато разів... Шукала самостійно свого сина й інших хлопців. І в нас є інформація, у батьків, власного розслідування. Але її ніхто не хоче брати до уваги. Чи не можна якимось чином організувати роботу вашу в співробітництві з нами? Щоб ми могли допомагати вам, а ви нам. Розумієте? Тому що ми не маємо повноважень, а ви можливо не маєте тої інформації, як є у нас. Тобто співробітництво якесь можливо?

КУДРИК К.Я. Якщо дозволите. Міністерство внутрішніх справ не формує і не створює пошукових груп. Відповідно до постанови і порядку, який розроблено, відповідно до закону, якщо я не помиляюсь, саме комісія може створювати ті пошукові групи. Міністерство внутрішніх справ розробило порядок як має та пошукова група утворюватися і її повноваження вписані чи уточнені, бо вони також передбачені частково в законі. Ми зробили проект постанови про порядок створення тих пошукових груп. Але суб'єктом їх створення є комісія. Знову звертаємося до того...

МЕЛЬНИК Т.І. Я розумію, але чи передбачено порядком робота волонтерів або якихось людей, членів сімей, довірених осіб, які могли б цим займатися зацікавлено і неупереджено і дуже активно? Розумієте, у нас немає повноважень, нас ніхто не допускає.

КУДРИК К.Я. Я зрозумів. Но це вже в компетенції буде комісії. Вона буде створювати і вона буде виходити з того, яких спеціалістів і кого залучати.

МЕЛЬНИК Т.І. А порядком передбачено це?

КУДРИК К.Я. Чи саме волонтерів?

МЕЛЬНИК Т.І. Волонтерів чи членів родин. Представників громадських організацій.

КУДРИК К.Я. Якщо не помиляюсь, то так. Я зараз не готовий зразу так вам відповісти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте ми зараз домовимось так. Після того, стосовно цього питання, окремо ще потім ви переговорите, щоб ми далі рухалися. Я так розумію, що це можливо зробити.

МЕЛЬНИК Т.І. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто ще з присутніх хотів би виступити? Ви хотіли б? Будь ласка, сідайте. Представтесь хто ви.

КОРОТУН В.О. Я Коротун Володимир Олексійович, представник міжнародного фонду по звільненню полонених, співзасновником якого являються Збройні сили України, СБУ, МВС, Грузія і Польща.

Ще у березні 2015 року наш фонд зробив базу даних по всіх, хто знаходиться в полоні, безвісті зниклих.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А ви впевнені, що саме оці міністерства можуть бути засновниками такого фонду?

КОРОТУН В.О. У нас в уставі записано, ми працювали під егідою Мехеда із збройними силами і підписи відповідні були.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Заступник Міністра оборони.

КОРОТУН В.О. Те що піднімають батьки – я з ними повністю згоден. Я наприклад розмовляв з медичними сестрами з Гуково і з Ростова-на-Дону, де знаходились наші хлопці полонені після Іловайських подій. Після розмов зв'язок зник. По нашим даним є наші полонені і під Москвою, вибачте, у психічних лікарнях, на Кавказі і в Середній Азії. Хто, де, як? Це дуже клопітлива робота і, звичайно, тільки знають тоді, коли ці люди опиняються на нашій території. Ми не займалися обмінами, ми тільки їздили забирали і

привозили. Я був у Плотницького, був у Захарченка, привозив. Кстаті, Гайде Різаєву також вивозив з Луганська. Я закінчив Луганський сільгоспінститут, нас сто п'ятдесят чоловік моїх випускників працюють по одну й по другу сторону лінії співіснування.

Коли йдуть розмови, що з тої сторони сепаратисти і так далі, вибачте, 90 процентів там патріотів. Одну людину два з половиною місяці в Новій Анівці нашого військовополоненого доглядали ті люди. Бо був підірваний Москалем міст як раз і його не встигли передати.

От підняла до мене мама питання: в нас нема взаємодії державних організацій з громадськими. Ми знайшли спільну мову з Червоним Хрестом, хоч у 2014 році це не можливо було. Таксисти вивозили людей, а Червоний Хрест нічого не міг зробити. Знайшли спільну мову з ОБСЄ, знайшли з ООН, а з нашими державними організаціями – ні з МВД, ні з СБУ, ні з Верховною Радою, яка являється представниками народу, ми цього не можемо знайти. Ставилося питання включити це, Карпачова Ніна Іванівна і Піскун, ставили питання включити громадських діячів в мінські домовленості. Ніхто нічого не включав, бо це непотрібно. Бо ми ламаємо картинку прекрасну, яка робиться для Верховної Ради.

От сьогодні, наприклад, ніхто не знає, два чоловіка було викинуто під Жолобком: два двохсотих. Я запізнивсь сюди, бо йшли домови, як їх забрать. Бо невідомо що, але поле прострелюється, хто туди піде, він може загинути.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Олексійович, я дякую за цю інформацію. Я хочу сказати, що тут, в даному випадку, присутні на засіданні Комітету з прав людини, як Ви бачите, ніхто тут не зацікавлений в якійсь ширмі. Навпаки, ми робимо все, щоб цей закон запрацював. Тому що це не просто один із багатьох законів, це закон, який якраз вперше такий був прийнятий в Україні. І за різними даними, от Ядвіга навела, що за її даними 1288 зниклих безвісти. За даними Міжнародного Комітету Червоного Хреста, вони різні в різні часи, майже 1,5 тисячі, а потім було майже 2 тисячі зниклих безвісти, я

зустрічав. Я вчора зустрічався з керівником місії Червоного Хреста, послом Ешліманом, який зараз закінчує свою каденцію. Міжнародний Комітет Червоного Хреста в цьому законі, їх представник також має бути членом цієї комісії. І от знаючи, просто так такі речі не відбуваються. Я от своє внутрішнє відчуття говорю, що це якась незвичайна така ситуація. Просто пояснити це якимись процедурними речами і т.д., звичайно, можна спробувати. Але я думаю, що тут щось ще не те. Вибачте, я зараз. Тому я хотів би, чи є у нас представники Міжнародного Комітету Червоного Хреста? Будь ласка, я хотів би, щоб Ви довели позицію Міжнародного Комітету Червоного Хреста. Представтесь також.

МЕЛЬНИК В. Доброго дня, шановний пане Головуючий, шановні народні депутати, шановні присутні. Мене звати Віра Мельник, я радник з правових питань Міжнародного Комітету Червоного Хреста. На жаль, сьогодні не змогли бути присутніми мої колеги з нашого відділу судово-медичної експертизи, які більше розуміються на сутності. Тому що якщо, як ми знаємо підзаконні акти вони більше стосуються процедур, і саме питання, якими повинні займатися професіонали. Тому наразі я не можу нічого прокоментувати. Я хотіла зазначити, що ми брали участь і при розробці законопроекту, ми надавали наші коментарі і щодо законопроекту, і так само ми постійно наголошуємо, що ми відкриті для діалогу і з міністерствами, і з Кабінетом Міністрів для того, щоб надавати наші коментарі. Тому що в Комітеті є досвід в різних конфліктних ситуаціях, в різних контекстах, тому ми завжди відкриті для діалогу. Якщо потрібно, можна звернутися прямо до нас, я можу після цього залишити свою візитку. Як офіційно ми можемо здійснювати і коментарі давати, і коментувати, так і можна сказати, неофіційно. Наразі я нічого не можу більше додати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу нагадати, що Міжнародний Комітет Червоного Хреста – це одна з трьох чи чотирьох організацій, які взагалі

мають можливість мати доступ по цей бік лінії зіткнення, на території, яку контролює Уряд України, і по той бік. Крім того, це має Спеціальна моніторингова місія з прав людини Організації Об'єднаних Націй і СММ ОБСЄ. І якщо не помиляюсь, КАРИТАС також. І це все.

І власне в цьому була логіка, оскільки там було питання ДНК проведення, всі ці речі, доступу, і знання, як це робиться, і тому Міжнародний Комітет Червоного Хреста було включено за законом до складу цієї комісії.

МЕЛЬНИК В. Так, але я ще раз хочу наголосити, що ми відкриті і до надання коментарів, і наші експерти також готові надати свою допомогу з питань, які стосуються саме судово-медичних процедур або навіть реєстру.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Почули. Вибачте.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Я просто хотіла ще додати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так Ви можете додати, але до мікрофону, бо у нас стенограма ведеться.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Я просто хотіла сісти рядом. Хочу сказати, що наприклад, у нас в Україні є три кладбища, де захоронені герої невідомі. На даний момент, ці кладбища, вони неізносно кому підчиняються. Наприклад, в Дніпропетровську там не дуже хороший уход за цими могилами. Мені як мамі, це дуже страшно, коли туди приходиш, там бур'ян по коліна. І могила гірша, чим сільська могила. Це герої, які загинули, захищаючи Україну.

ЧУБАРОВ Р.А. Це окреме кладовище? Скільки там могил?

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Так. Там, по моїм даним, десь 98. Я на рівні області виходила, вони кажуть, що ця земля не належить городу, по тому вони нічого не можуть з цим всім зробити. В Запоріжжі це все зроблено.

Я ще хотіла уточнити, що ми хочемо не тільки погане казати. Що нам допомагають. Неправда, що... І Міністерство оборони допомагає, і допомагають СБУ, але ми хочемо, щоб нас у цей закон ввели як колективним членом, організації громадські, і організації пошуків волонтерів. Я хочу, щоб це було записано в цей закон. Я розумію, що там, ми не знаємо, ми, коли вносили через комітет Третьякова, але ми не знаємо, воно ввійшло-не ввійшло це.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ядвіга, якраз от правильно наш Володимир Павлович підказує, якраз про це мало йтися, мусить йтися в положенні про роботу комісії, яка б передбачала залучення. Це логіка, це практика в інших країнах також.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. І залучення головне досвіду інших, того ж Ізраїлю, Хорватії. Ми з Міжнародним Червоним Хрестом працюємо, він нам пропонує, що давайте звозимо в Хорватію батьків, які подивляться, як там все це робиться.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я просто користуючись тим, що у нас присутній заступник начальника відділу пошукової роботи Управління цивільно-військового співробітництва Збройних сил України Котелевський Михайло Михайлович, запропонувати Вам просто дати свій коментар. До мікрофона. Для того щоб...

КУДРИК К.Я. Можна я одразу прокоментую по порядку, який ми розробили і відповім одразу на Ваше питання. Передбачено можливість і

громадських організацій, щоб вони своїх представників надавали до пошукових груп, так і окремих осіб. Але це все мала б вирішувати комісія своїм рішенням. Але така можливість є.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Так ту комісію спочатку треба ввести.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Михайло Михайлович, будь ласка, прошу.

КОТЕЛЕВСЬКИЙ М.М. Доброго дня Ігорю Михайловичу, шановні панове депутати, присутні. Стосовно кладовища, Краснопільське кладовище міста Дніпро. Інформую, 25 лютого відбулося відкриття за сприяння представництва Міжнародного Комітету Червоного Хреста на базі судово-медичного обласного бюро СМЕ міста Дніпро, відбулося відкриття судово-медичного центру ідентифікації осіб. Стосовно кладовища – відбулася нарада за участю заступника обласного голови. Уже є план і фінансування щодо приведення кладовища до належного стану. Ті особи, які поховані там навечно, вже вироблено типовий ескіз обеліска гранітного. Ті особи, які досі не ідентифіковані, а їх залишається там 106, їм будуть тимчасові хрести встановлені. Стосовно зниклих безвісти військовослужбовців Збройних сил України, ми можемо відповідати за своє міністерство. У нас ведеться відповідний облік осіб. На даний час у нас таких осіб вважається 73 військовослужбовців Збройних сил. І Міністерством внутрішніх справ ведеться відповідна робота. По 26 з них уже є ідентифікація, але потрібна ще робота з родичами. По інших пошукові групи продовжують свою діяльність в районі проведення операцій об'єднаних сил. Керівництво і координація покладена на управління цивільно-військового співробітництва. Тут присутній начальник управління, мій керівник полковник Ноздрачов. Ця робота не припиняється у взаємодії з Міністерством внутрішніх справ, з Національною поліцією України і Антитерористичним центром, Об'єднаний центр з пошуку зниклих безвісти. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Немає питань?

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Ми спілкуємося.

КОТЕЛЕВСЬКИЙ М.М. Ми знайомі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будемо завершувати. Якщо є бажуючі, тим, кому я не надав слово. Вибачте, просто маємо рухатися далі. Що-що? Ні, Ви про інші речі почали говорити, але якщо по суті обговорення, будь ласка.

КОРОТУН В.О. Значить ті відомості, що є, скільки людей безвісті пропавших, вони неправдиві. Неправдиві із-за чого. От у нас є представник, Іван, який ніде нічого не числився. Тепер, на території Росії є військова частина, де 5 чоловік знаходиться наших людей, на губі просто сидять з вересня 2014 року. І на території Луганська є місце, де 3 чоловіка сидить. Хто-що пока не знаєм ми цього. Ми це можемо перевірити. Що я звертаюсь. Я дуже вдячний прикордонним військам. Від МВС тільки погане відчуття. Коли подається заява, я особисто подавав заяву про зникнення людини і про незаконне утримання, відказ іде. Тільки через суд заставили возбуди уголовное діло, щоб людину поставили в розшук. І пропадають люди, як з тої, так і з тої сторони. З тої сторони також наші патріоти, які отримали по 12-15 років за шпіонаж. Вони сидять там.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. А наше МВС не приймає заяву од родичів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, було до Вас питання, будь ласка.

КУДРИК К.Я. З 15-го року Міністерство внутрішніх справ є цивільним органом. Це не є більше правоохоронний орган. Там більше не працюють атестовані особи. Порушення кримінальних справ не є компетенцією МВС, це є компетенцією поліції і інших правоохоронних органів. Це просто, щоб відреагувати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Уточнення справедливе. Я хочу надати зараз слово Власюку Владиславу Вікторовичу і потім, якщо немає інших бажаючих, якщо є, дайте мені знати, будемо підводити ризик.

ВЛАСЮК В.В. Перше, це я все ж таки хочу перепросити у представників громадськості, що так склалося, що сталася, мабуть, затримка, яка вочевидь пов'язана, на нашу думку, із колегами із секретаріату Кабінету Міністрів. Хоча мені здається, що ніхто жодним чином спеціально ніякі затримки не породжує. Так склалося. В будь-якому Ми будемо зі свого боку максимально прискорювати цей процес. Я зараз комунікував з колегами з департаменту з КМУ. Виходить так, що у них ніби то містяться якісь зауваження, але в цілому вони налаштовані конструктивно виходити досить швидко на подачу на урядовий комітет пана Кубіва. В проекті відповідних нормативних актів. В будь-якому разі я пропонував би розглянути можливість направити звернення від Комітету на адресу Кабінету Міністрів і секретаріату Кабінету Міністрів для того, щоб прискорити можливий розгляд даних питань. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Є бажаючі, з тих, хто не говорив, має можливість зараз виступити. Ядвіга, дуже коротко, до мікрофона.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. ...робити ДНК експертизи на нашій території. Тому що це не передусмотрено законом.

СУСЛОВА І.М. Фактично вони громадяни України, вони мають право робити.

ЛОЗИНСЬКА Я.З. Так це, щоб зробити, їм треба організувати їх привести сюди і зробити. Це було б дуже добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Ні, все, у нас є, ми маємо...

КОРОТУН В.О. Є пропозиція ліквідувати і з одної, і з другої сторони ліквідувати пропускну систему, яка зараз існує між ЛНР і ДНР. Ви пойміть, стільки ми чуємо в сторону України прокльонів, коли людина стоїть в черзі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу зараз підвести ризик. І ще раз констатувати факти: Закон про зниклих безвісти, який набув чинності ще на початку листопада минулого року, вже майже півроку минуло, він не діє. Не діє по всіх цих пунктах, де власне мала бути створена комісія, положення, реєстр, сам реєстр розроблений, приведення до відповідності нормативно-правових актів у відповідності до закону. Сьогодні ми просто констатуємо, що станом на грудень, коли Комітет заслуховував це питання, у нас фактично нічого не змінилося. Нам говорили про деякий рух в якомусь напрямку, що десь один папірець зайшов кудись. А потім вийшов, але нічого немає. І на жаль, я повторюся, я констатую, що ми запрошували сьогодні, Комітет Верховної Ради, парламентський комітет запрошував представника Кабінету Міністрів. Кабінет Міністрів, крім того, що представник мав прийти на засідання Комітету, мали Кабінет Міністрів надати інформацію про стан виконання, ні першого, ні другого не було зроблено.

Тому я думаю, з тих пропозицій, які були: це – провести службове розслідування, написати ще одного листа, щоб прискорили виконання закону, ось я думаю, що все це може бути зроблено. Але в цьому випадку, я

думаю, потрібно більше публічності. Тому я пропонував би членам Комітету, щоб ми підтримали пропозицію щодо відкритого звернення, публічного звернення від Комітету з прав людини до Прем'єр-Міністра України з викладенням ситуації, яка склалася. Попрошу секретаріат це відповідно викласти з датами набуття чинності, прикінцеві перехідні положення, що мало бути зроблено. Додати також інформацію, прошу представників рідних зниклих безвісти, ті пропозиції, які ви сформулювали, також надати нам. І відповідно прошу також викласти той сюжет, який стосується, щоб почули вас в Кабінеті Міністрів вживу, на сайт Комітету, оскільки відео відповідне є. І я думаю, що ви заслужили на те, щоб вас особисто прийняв і пан Кубів, який є першим Віце-Прем'єр-Міністром, який очолює урядовий комітет. А урядові комітети створюються, щоб узгоджувати всі ці речі, які не узгоджуються, і готувати їх на розгляд, якщо потрібно Кабінету Міністрів. Тоді всі ці міжвідомчі речі там мають узгоджуватись, не на Комітеті у нас. Ми не можемо цього робити. Я особисто проконтролюю на наступному засіданні Погоджувальної ради в понеділок, де як правило від Кабінету Міністрів бере участь Степан Іванович Кубів. Я йому можу і особисто це передати, копію того нашого публічного звернення. І я попрошу також секретаріат, щоб це вийшло невідкладно. Таке публічне звернення. Чи є ще якісь пропозиції?

БРЕНЗОВИЧ В.І. Давайте опублікуємо це наше звернення в газеті «Голос України».

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я підтримую це. Якщо нема заперечень, щоб це відкрите звернення Комітету було опубліковано в «Голосі України». Колега Чубаров, прошу.

ЧУБАРОВ Р.А. Я, можливо, зараз скажу таке, що можливо, не дуже буде сприйнято. Ви розумієте, що від тих людей, у кого загинули близькі, або

пропали безвісті, держава не може від них більше нічого вимагати. Але, в той же час, як би це пояснити ... от Ваші близькі, я би дуже хотів, щоб ті, хто безвісті вони всі живі, хотів би, але ми розуміємо, що різні можуть бути ситуації, дай боже щоб саме Ваші близькі були живі. Але той тягар, який Ви несете, він не може просто, знаєте, призвести до того, щоб десь зробити так, щоби змінити, я можу не знайти українське слово, щоб не зрадити тому задля чого люди гинуть або пропали безвісті.

Я зараз поясню чому, при всій тій Вашій болі і я сам спілкуюсь, я в деякі вже місця боюся їздити, бо я не знаю, що говорити тим людям, у кого близькі загинули. Я маю на увазі от Новоолексіївку, там є родина кримських татар, теж під Іловайськом, ми не можемо знайти цього хлопця, не знаємо. Але, знаєте, я тут почув деякі моменти, я бачу як іноді хочуть скористатися родичами політв'язнів в Криму, родичами військовополонених, родичами тих, хто пропав безвісті.

Та сторона, від якої дуже багато залежить того, що ми хочемо, вона набагато цинічніша ніж ми думаємо про неї. Просто це, безкінечно цинічніша, і тому просто коли йдуть такі пропозиції, що от хтось там пропонував колишній діяч, чому родичів нема на переговорах у Мінському там форматі. Чи чому там, я не знаю, там, відкрити всі ці КППВ. Щоб не було такого, щоб цих безвісті, які пропали, щоб не було тисячами та тисячами. Ще більше. Просто, я просто прошу, щоб в себе, не здійснювали для того, щоб знайти безвісті тих, хто зараз числиться і встановити, можливо, місце загибелі тих, кого треба вшанувати, бо вони десь лежать просто, без пам'яті. Щоб ми просто от про це не забували.

Я не знаю, чи зміг я Вам бути зрозумілим. Бо я сьогодні говорив із родичами полонених і політв'язнів, ми про це теж говорили, бо іноді так деякі видають так що от зараз пішли поклонилися, Путін сказав – відпустили. Або пішли там, щось Президент там і таке, такого немає. Вони максимально хочуть нас використати, всіх, і мене і вас і всіх інших. Я, просто, іноді чую цей відчай, він і в мене є, бо п'ять років не бути дома і все інше, але моє

становище не порівняти з Вами, у Вас набагато страшніше. Але є ситуації ще страшніше, щоб просто наш відчай він не прорвав, от те, що ми називаємо державою, я це хотів сказати. Вибачте мене, будь ласка. Дякую.

СУСЛОВА І.М. Дякую, шановний Головуючий. Ви знаєте, мені здається, коли ми говоримо про безвісті зниклих людей, то ми маємо пам'ятати і мати на увазі те, що ми говоримо не просто про тих людей, які пропали безвісті у зоні конфлікту, а що ми говоримо про тих людей, які просто пропали безвісти 20 років тому, 10 років тому, яких вже не оголошують в всеукраїнський розшук, вже просто припинився, бо він, якщо не помиляюсь, припиняється через 8 років після того, як було подано заяву.

У мене в сім'ї пропала рідна сестра моєї мами 25 років тому. Через 15 років знайшли її першу доньку, ще через 5 років ми знайшли її другу доньку, вони зараз, слава богу, нормально, отримали освіту, живуть, вийшли заміж, мають дітей своїх виховують. Але у них залишилась надія на те, що колись вони зможуть подати заяву і що, зрештою, вони зможуть хоча б останки її знайти і захоронити, свою маму, прийти до неї на могилу. Якби там не було по життю, так склалося.

Але ми підготували цей багатостраждальний Закон і просто залишається одне. Ми його проголосували, ми воювали тут всім колективом щодо того як він має бути сформований. Враховували пропозиції громадськості, враховували пропозиції інших людей. І сьогодні ми маємо ситуацію, коли більше пів року, ми просто через бездіяльність чиновників, тим паче невеликої кількості, ці люди просто вони йдуть з надією, вони розуміють ну і тут да і тут нам не допоможуть. Я говорю зараз не тільки про тих, хто розшукують дітей, два три роки, які не знають про їх долю, і це страшно. Тому що я також спілкувалася з людьми, які відправили своїх дітей на фронт і які не знають чи живі вони чи ні. Більше того, а деякі похоронили своїх дітей, потім роблять днк і розуміють, що це не їх діти, а хто їх батьки. І це жахливі ситуації відбуваються.

Мені здається, що Комітет має реагувати на ці виклики, от з усією суворістю з якою він може прореагувати по відношенню до Кабінету Міністрів України, який мав би виконати все те, що написано в законі. Моя позиція вона дуже жорстка. Не через те, що я пам'ятаю цю ситуацію з дитинства, а через те, що я розумію, що таких людей насправді дуже багато. І ми маємо про них також пам'ятати і права їх також враховувати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колега Брензович, прошу.

БРЕНЗОВИЧ В.І. Я просто хочу висловити мої співчуття Вам і моє занепокоєння про те, що приймаємо закони і просто є бездіяльність по цим законам. Звичайно ми свою справу зробимо, але тут іноді у представників ради міністрів ... Кабінету Міністрів є такий показний патріотизм, коли конкретно треба було працювати над справами тих людей, які пішли на фронт, коли було надзвичайно важко і зараз є в такому безвиході, і не робиться нічого, хоча закон прийнятий і це надзвичайно обурює.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую всім колегам, які висловились, а висловились всі. Я хочу два, дві деталі обговорення просто нагадати колегам і всім присутнім.

Перший раз, коли пані Ядвіга говорила, що, власне, її дитина вона була мобілізована, це людина йшла виконувати свій обов'язок перед державою. Друга деталь, це маленька деталь, але важлива. Друга деталь, коли Тетяна Іванівна Мельник сказала, нас возять то в Польщу то в Німеччину то в Францію, дають нам плакати, щоб ми там щось стояли і щось там таке говорили, що знайдіть або звільніть або щось таке.

Так ми розуміємо, що це частина інформаційної війни як держава робить. Але я хочу ще раз всім нагадати відомий, він має тут по другому звучати, вислів Кеннеді, який в свій час, в 60-ті роки, говорив, що «не питай, що держава має зробити для тебе, а що ти маєш зробити для держави». У нас

навпаки має зараз бути. Тому що ті люди зробили для держави те, що мали зробити, і роблять. Тому в цій ситуації – не питай, що ти маєш зробити для держави, а що держава має зробити для тебе зараз. Оце якраз ота ситуація.

І тому, коли я говорив, що в мене є відчуття, що тут не є якісь такі звичайні речі, які у нас у зв'язку з тим як машина працює або не працює. Тут є крім відомчих інтересів різних, які не співпадають в силу різних причин, деякі речі, які, безумовно, ну хтось може не проговорює, може не наважується сказати, в мене є таке відчуття, щось тут не те. Тому, крім того, що Комітет по факту відреагує, я прошу також це звернення і про необхідність проведення службового розслідування ... хоча це ... чому ми маємо це робити ... закликаємо. Але більше публічності тут потрібно.

І я чую колегу Чубарова коли він говорить, що це може бути використано. Безумовно може і буде використано, колега Чубаров. Але ми самі, не ми самі, а ті, хто мав виконувати Закон, і не зробив все ... вони самі створили таку ситуацію. І покривати це, або мовчати, просто тому що це може ...

ЧУБАРОВ Р.А. Пане Голово, я не хотів би щоб Ви так перетворювали мої слова. Вибачте мене, я не про це говорив. Я говорив про покидьків, які намагаються використовувати усіх в Україні. Вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я так це почув. Я просто висловлюю свою думку, от також як Ви.

ЧУБАРОВ Р.А. *(Мікрофон вимкнено)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я з Вами тут ... абсолютно ми з Вами погоджуємося. Тому я думаю, що не буде заперечень, щоб про те, що ми сказали, щоб ми зробили в нашій ситуації, не підмінюючи, безумовно, Кабінет Міністрів. Факти, які є, які не заперечні, щодо набуття чинності, того, що мало бути

створено, констатації того, що, станом на 13 березня, не створено. Ті пропозиції, які пролунали щодо від представників рідних пропавших безвісті, членів комітету. Це має бути публічне звернення, яке має бути найпізніше завтра до обіду вийти, краще зранку навіть, узгодивши всі ці речі. І на Погоджувальній раді я його також озвучу, прошу також, це також елемент публічності. Попрошу, якщо потрібно, додатковий час для того. Ось і я хочу просто ... колеги співчуття висловили, а що я можу ще зробити ... нічого ... якщо потрібно, ми знову Вас запросимо. Будь ласка тримайте нас тоді в курсі.

Я не бачу, з тих хто присутній і з Міноборони, з МВС людей, які не хочуть чогось робити. Але вони також є в цій ситуації, коли от чомусь це не робиться. Я би хотів, щоб представник Мінюсту також доніс до керівництва свого, що так не може продовжуватися, не можемо ми це продовжувати.

Я хочу подякувати зараз всім присутнім, вибачитись перед колегою Чубаровим, якщо я емоційно трошки не так зрозумів те, що він сказав. Скоріше за все не так. Але емоції вони є також емоції. Хочу подякувати всім, хто були запрошені на це питання, вони можете бути вільні. Якщо хтось хоче залишитися, ви можете залишитись.

І зараз ми переходимо, ми рішення прийняли це, до наступного пункту порядку денного: про проведення слухань на тему: «Розслідування злочинів, вчинених під час мирних акцій протесту – Революції Гідності. Чого не вистачило правоохоронним органам для результативного закінчення даних розслідувань?».

Зараз трошки час ... можна іти ... вибачте, я просто зараз маю вести засідання. У вас є звернення народного депутата стосовно цього, також у нас є лист до Комітету «Центру громадянських свобод», присутні також представники тут. Оскільки у нас немає колеги Луценка, який з таким зверненням звернувся, я тоді надам слово Марині Ліліченко, представнику центру, ні, вибачте, будь ласка, і потім у нас всі, хто зареєструвалися. Прошу.

Просто тут поплутали склад присутніх на другому і на третьому питаннях, да. Прошу. Натискайте, представляйтеся.

ЛІЛЧЕНКО М.В. Доброго дня. Мене звати Марина Ліліченко, я представляю «Центр громадянських свобод», в тому числі координую роботу правозахисного порядку денного. Я би хотіла, все ж таки, звернутися, пане Голово, до Вас і членів Комітету щодо розгляду питання на засіданні Комітету, питання щодо комітетських слухань присвячених перешкоджанню розслідуванню справ злочинів, які пов'язані із революцією гідності і також підняти всі проблемні питання, які пов'язані із розслідуванням або не розслідуванням, звернути на ці питання увагу і, все ж таки, підняти на більш такий вищий рівень, такі важливі для країни, знову ж таки, питання і приділити цьому більше уваги. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Хто з членів комітету хотів би висловитись. Тому що тут в листі йдеться про парламентські, Ви про комітетські, але, думаю, що це не принципово ...

СУСЛОВА І.М. Ви про комітетські чи парламентські?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви про парламентські також?

ЛІЛЧЕНКО М.В. Так.

СУСЛОВА І.М. Мені здається, що ми можемо підтримати, звичайно, проведення парламентських слухань, але Ви маєте враховувати, наприклад, той момент, що у нас парламентські слухання були проведені, наш Комітет проводив по вразливих групах жінок і, на жаль, досі не винесено це питання, рекомендації досі не винесено на розгляд парламенту. У нас є підтримана постанова про проведення парламентських слухань по внутрішньо

переміщеним особам і це питання, ця постанова навіть не винесена на розгляд Парламенту. Ну, і мені здається, що ми можемо повторити історію, ми, звичайно, не проти, ми готові підтримати, але мені здається, що це буде така сама історія прикра, що воно буде підтримана, постанова, але вона навіть не внесеться на розгляд парламенту. Тобто Ви це маєте враховувати.

Може розглянути питання проведення комітетських слухань? Або задіяти два три комітети?

ЛІПЧЕНКО М.В. Власне якщо буде задіяно декілька комітетів, все ж таки, чим більше уваги буде приділятися цьому питанню, якщо на парламенті нас, власне, це питання не актуальне вже, воно актуальне лише у річницю майдану, на жаль. Тоді правдяться будь-які заходи. Тому я би, все ж таки, пропонувала, дійсно, якщо це можливо зібрати декілька комітетів і було би, все ж таки, також ефективно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ТИТИЧ В.М. Дякую за можливість прийняти тут участь, можливо пам'ятаєте, я адвокат потерпілих представляю разом з Мариною в тому числі десять людей, які п'ять років представляють потерпілих під час протестних акцій.

Останній захід у Верховній Раді з цього приводу, який був проведений, виключно завдяки допомозі в останній момент Віце-спікера Оксани Сироїд, показав, що тема майдану вже нікого не цікавить. Тема майдану це таке кліше, покарання, встановлення причин, що відбулося в Україні і покарання, те, що привело, в тому числі, і шановних депутатів до цих стін, багатьох з них по крайній мірі і ті зобов'язання, які взяла на себе влада.

Тому чому ми тут, чому ми ініціювали, чому ми звернулися до правозахисних організацій, щоб вони нас підтримали. Відбувається саботаж цих розслідувань. Системний саботаж. Величезна кількість проблем і

присутній тут начальник управління він може це озвучити, я не буду зараз цього торкатися. Ми про це говорили, публікували і чому ми звертаємось до вас. Сьогодні, як Марина правильно сказала, і я це підтвердив, це нікого не цікавить.

Всі ці розмови, навіть на рівні кримінального провадження, уявіть собі ситуацію, в Україні такого не було ніколи. Один із очільників підрозділу Генеральної прокуратури порушує кримінальне провадження стосовно заступника Генерального прокурора через суд, уявіть собі ситуацію, щоб зрозуміти стан дисфункції правоохоронних органів в Україні.

Те що було, ми мали можливість послухати передне питання, перед нами, це очевидно, це просто не можливо слухати. Тотальний розвал, тотальний розвал, ніхто не відповідає за свої слова. Люди отримують заробітну плату, нічого не роблять, і плюють, просто плюють в очі. В даному випадку це людям, які перед нами, це безвісті пропавшим, а особливо в контексті наших бійців – це просто жахливо. А питання Майдану – ну вже десь, тільки як сказала Марина, на свята. Тому ми використовуємо будь-які механізми. Я вас почув, ефективно, неефективно. Ми намагаємось щось робити. Тому до Верховної Ради в нас дуже конкретні питання. Прийти, все ж таки винести це питання. Не можна щоб воно догнивало. Зробити все можливе, щоб воно вийшло через парламентські слухання на механізм через комітетські слухання на механізм парламентських. Це перше. Другий момент – це абсолютно хоча б почати обговорювати і підтримати ідею, яка була в 14 році актуальна – створення ТСК. Ми прекрасно розумієм її відсутність повноважень і таке інше, і відсутність зфакону, але ТСК – це єдиний такий спосіб коли ми можемо принаймні через роботу, залучаючи відповідних депутатів, привертати увагу, фіксувати ті злочини, які вчиняються посадовими особами. Влада зміниться, ніхто не вічний. Ми задокументуємо все і з матеріалів саме ТСК ми стартуємо і вся ця мерзота, яка це все робила ці всі 5 років і до того, кого вони мали розслідувати піде в відповідні місця. Ми в це віримо, ми це робимо все для того і маємо надію, що народні

депутати, якщо вони народні, нам в цьому підтримують. І третє питання, дуже конкретне. Воно прямо в рамках вашої компетенції, його теж детально торкнеться, я маю надію, пан Горбатюк – це питання законодавства. В Україні існує умисно створена не просто проблема законодавства. Умисно створено за ці 5 років, починаючи з 14 року, прямо там з 28 чи якогось там квітня, здається да, коли цей закон про недопущення переслідування, покарань учасників на майдані, так звана амністія, яка була умисно прийнята, і має дуже тяжкі наслідки, злочинні наслідки для розслідування провадження у справах на Майдані. Тому я прошу у цій частині членів Комітету і Комітетом - це ваша компетенція, повністю ці законодавство порушує, прямо порушує права людини грубо і міжнародні зобов'язання України, всю низку законодавства України, у тому числі Конституцію, це починаючи, я перший приклад навів, вибачте, буде детально говорити, і це те, що ну прямо в компетенції. Ми хотіли би зараз це озвучити. Просто коротко закріпити і далі з вашою допомогою рухатися за цими трьома напрямками. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Сергій Вікторович Горбатюк – начальник управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури. Прошу сюди. Натискайте клавішу, прошу.

ГОРБАТЮК С.В. Доброго дня всім. Дякую за запрошення і можливість довести до відома суспільства, представників Верховної Ради про ту існуючу проблематику, яка супроводжує розслідування злочинів, вчинених під час протестних акцій. Тобто в першу чергу я хотів зазначити, що сама робота вона з 14-го року не зупинялася, і вона продовжувалася і зреалізована в результати, про які я регулярно звітую, ну якщо стисло – то це загалом 444 особи повідомлено про підозру і стосовно 288 обвинувальну акти направлені до суду, притягнуто більше 60 високопосадовців держави. Але на сьогоднішній день можна чітко сформулювати, що «а», перше, цей результат не є достатнім, і «б» - немає завершального того, що очікує суспільство – це

саме вироків у цих кримінальних провадженнях, тому що вироків всього 52. І по багатьох питаннях, тобто як розслідування, так і судового розгляду практично бачимо такі перешкоди, які, навіть скажімо, дозволяють найсумніші висловити прогнози, що в багатьох питаннях ми можемо не досягнути того ж самого результату. І цей комплекс проблем він є великим і я, знову ж таки, про нього регулярно доповідаю в ЗМІ, якщо говорити про керівництво Генеральної прокуратури – то це стоси паперу списані, але, на жаль, за весь цей час тобто ні від керівництва Генеральної прокуратури, МВС, СБУ, ні від Верховної Ради, тобто не надходило жодного скажімо запиту чи навіть мене заслухати умовно кажучи про те, що розкажуть в чому ж там ви розповідаєте про ці проблеми, що воно заважає? На жаль вони продовжують існувати ця проблематика, якщо її можна звичайно годинами розповідати, якщо буде звичайно бажання це слухати я готовий з деталями навести і з копіями документів. Але загалом можна розділити на такі блоки: як це безпосередня протидія і перешкоди всередині Генеральної прокуратури, це несприяння, перешкоди, а місцями відвертий саботаж зі сторони СБУ, МВС, це судова, скажімо, рішення судів чи бездіяльність судів, які або гальмують розслідування, або дійсно перешкоджають і практично абсолютне не реагування на порушення, які встановлюються зі сторони суддів Вищої ради правосуддя, це комплекс проблем законодавчого забезпечення і, п'ятий – це можна сказати все, все інше, тобто яке стосується розслідування, це діяльність експертних установ, це інших державних органів, і так далі, і тому подібне. Тобто так, дійсно в державі є проблеми, є реформування, але коли ми говоримо про справи, про злочини, вчинені під час майдану – кожен практично високопосадовець упродовж цих років виступаючи казав про те, що це справа номер один, це справа честі і ми будемо вживати все можливе для того, щоб ці справи розслідувались, щоби були особи покарані. На жаль, на практиці це перетворюється або просто в несприяння, або у перешкоди.

Якщо говорити про Генеральну прокуратуру, тобто коли ми знову ж деталей тільки скажімо наведу один приклад. Розслідування вбивства в Хмельницькій області, коли справа закрита була стосовно працівників СБУ військовою прокуратурою. Наше управління взяло провадження, збило докази, після втрати речових доказів куль повідомило про підозру. Після того як Генеральний прокурор без вивчення провадження передає його назад до військової прокуратури, тобто завідомо незаконні дії з ознаками злочину. Це до речі Віталій Титич казав, за моєю заявою Солом'янським судом зареєстровано кримінальне провадження стосовно Генерального прокурора, керівництва головної військової прокуратури саме у втручання в діяльність слідчого і прокурора, тобто дозволяє на п'ятому році розслідування відверто явно порушувати закон у справі про вбивство під час Майдану, і жодне реагування ні на скарги, ні на звернення, ні на листи про те, що відбувається жах, не має, не кажучи про те, що супроводжувалось упродовж років і скорочення штатів, і інші перешкоди. Це скажімо, щоб ви розуміли явний відвертий випадок. Якщо знову ж ідуть розслідування стосовно Укроборонпрому і так, далі, тобто де журналісти щось здогадуються з таємного листування, то я вам кажу, що кримінальні провадження, наприклад в сфері корупції колишніх високопосадовців економіки, то щоб вони не розслідувалися, коли наші слідчі приходять до пред'явлення обвинувачення, приходять постанова Генерального прокурора забрати і передати в інший підрозділ – військову прокуратуру, в інші і так далі. Це все підтверджено документально, це не треба шукати, не треба журналістських розслідувань проводити. Це все відбувається і це все підтверджується. Тепер знову ж таки можна ці приклади наводити, але я хотів би зосередитись саме на тому, що саме найбільш близьке можливо бути зреалізовано саме законодавчим органом, тобто Верховною Радою, та допомога, яку ми можемо очікуємо. Чому? Тому що скажімо ці проблеми законодавчі вони вже досягли критичного значення – це перше, а друге – це те, що не вирішено на сьогоднішній день, проблема так званого 20 листопада 2019 року існує, де

коли слідчі прокуратури втрачають повноваження щодо розслідування злочинів під час Майдану. Відповідно на сьогоднішній день жодного механізму для того і як далі хто буде розслідувати не існує і це в кінцевому випадку, з урахування парламентських виборів і так далі може призвести до простого зупинення 20 листопада чи 21 листопада зупинення розслідування всіх проваджень, а вони знову ж таки ще далеко не завершені по багатьох епізодах.

Знову ж, якщо брати проблематику більш конкретно, тобто дійсно крім просто скажімо наявних проблем десь можна і зробити висновок про те, що вона містить ознаки навіть умисних якихось дій, які скажімо заважають розслідуванню. Наведу приклади і аргументую, тобто з наведенням законодавства. Те, що Віталій сказав про існування закону про недопущення переслідування – він приймався 21 лютого, ще десь можна сказати про те, що він був саме націлений на те, щоби не допустити переслідування, але після того він упродовж 5 років діє, де в якому прямо написано, що заборонено збирати будь-яку інформацію про учасників слідчих дій, учасників протестних акцій, тобто і за це передбачена відповідальність. Тобто упродовж 5 років слідчі і прокурори займаються незаконною діяльністю, за яку вони мають бути покарані. Тому що все, що стосується потерпілих – це все дані про їх, їхні особисті дані, які заборонено. Далі закон каже про те, що не підлягають притягненню до кримінальної відповідальності і звільняються ті особи, які вчинили ряд злочинів, які є учасниками масових акцій протесту. При тому що невизначено хто такий учасник масових акцій протесту. Такі формулювання взагалі дозволяють розраховувати навіть працівникам умовного «беркуту» теж на те, щоби стосовно них цей закон міг бути застосований. І як мінімум це закладає великі міни в усі кримінальні провадження, які з завершенням розслідування направлені до суду. Це одна частина.

Наступна, тобто приймається влітку ще 2014 р. закон - примітку до статті 364, якої статті 364, 365 там, 367 всі тільки стають кримінальна

відповідальність якщо матеріальні збитки. Інші злочини, практично понад 90 відсотків вчинялися саме правоохоронцями, їхні дії кваліфікуються за статтею 365 – перевищення посадових повноважень. Законодавець сказав що ні побиття, треба ж тільки підтвердити шкоду, яка б на сьогоднішній день більше 80 тисяч гривень, якщо не помиляюсь. І відповідно є вже ряд хоч і в не справах майданівських, але судова практика, де Верховним судом затверджувалися виправдані вироки саме по статті 365, де засуджувалися правоохоронці, де не підтвержені матеріальні збитки. Також це тривалий час не усувається. При тому при всьому, що знову встановлено, що за самі ці зміни в примітку депутати не голосували, а вони були внесені вже після голосування, після підняття чи нажимання кнопок і за цим фактом зареєстровано кримінальне провадження.

Далі в період 15-го знову ж, це з 17-го років, коли створювалось НАБУ, засновувалось спочатку рішенням Кабінету Міністрів ДБР, виникали паузи стосовно повноважень слідчих прокуратури, які переривали розслідування. Не дивлячись на це, продовжуємо працювати. Після того народні депутати не вживають заходів з 20 листопада 2017 року. Слідчі прокуратури втрачають право розслідувати, реєструвати нові кримінальні провадження, тобто все, що ви встановили під час ми встановлюємо нового, бо є показання, до сьогоднішнього дня заяви від потерпілих надходять про те, що їх побили, облили і так далі застосували насильство, слідчі прокуратури не можуть зареєструвати кримінальне провадження. Мало того під сумнів ставляться, їм дали право тільки завершувати розпочаті ними. Під сумнів ставляться ті розслідування, які здійснюються, які були розпочаті слідчими міліції чи слідчими СБУ на той час. Знову ж скільки листів написано Генеральному прокурору – жодних змін не вноситься.

Далі, ви же там пручаетесь хлопці, ми вам допоможемо. Тобто 20 листопада 2018 року закон про прокуратуру перестає поширюватись на слідчих прокуратури. Тобто ставляться, по-перше що трудові і соціальні гарантії, тобто немає на сьогоднішній день жодного закону, який взагалі

існував би, регулював би діяльність слідчих прокуратури. Кримінально-процесуальний кодекс надає їм повноваження розслідувати, а стосовно того, який закон передбачає їх статус, їх трудові гарантії, їх соціальні гарантії, їх взагалі на сьогоднішній день не існує. І відповідно також ставиться під сумнів взагалі правові основи здійснення ними слідчих дій. І знову ж таки не дивлячись на.

ЧУБАРОВ Р.А. Пане Голово, я вибачаюсь, перед вами особисто я вибачаюсь. Ми будемо зараз, можливо якийсь регламент ми встановимо, бо мені здавалося, що мені як народному депутату, пояснити необхідність проведення парламентських слухань такі високі поважні професіонали можуть це просто, ну я не знаю, це зробити за 10 – 15 хвилин. Ми уже слухаємо, ну я хотів би знати скільки мені ще це все слухати, і зміст того що, ценз того, що я слухаю. Пане Голово, по регламенту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я так розумію, що йдеться, про це колеги сказали, що незадовго до 20 лютого була ініціатива з боку ряду правозахисних організацій, враховуючи що це вже 5-а річниця масових розстрілів, привернути увагу не лише народних депутатів, а й громадськості щодо цієї ситуації, про деякі деталі якої зараз ми чуємо. З огляду на те, що Комітет в той час не міг зібратися, це не була ні пленарна, ні робота в комітетах, тобто ми в нашій кореспонденції опрацювали можливості що можна зробити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Адвокат Титич проінформував, що тоді можна було б зробити круглий стіл, який відбувся. Але в даному випадку йдеться про те, що, ну ми всі ці речі знаємо, і якимось чином, наприклад для мене деякі речі нові, до мого стиду, що деякі закони, які тоді діяти і вони не змінені або продовжують діяти. Я до свого стиду просто не знав цього. Але я хочу, я підтримую вашу думку.

ЧУБАРОВ Р.А. (*Мікрофон вимкнено*) Те, що сказав пан адвокат, я це повністю підтримую. Більш того, я буду виступати за парламентські слухання. Але я хочу знати хто і навіщо хоче ці парламентські слухання. Якщо слідчі нам будуть пояснювати через 5 років що їм не вистачало, і це я визнаю, як ви кажете, через 5 років вперше, то я дійсно займу одну позицію. Якщо слідчі зараз тільки будуть говорити, що їм не вистачало, це для мене буде схоже як на вид оправдання. Якщо чого не вистачало правоохоронним органам з точки зору запиту суспільства, чого ж вам ще не вистачало, і що ви нам не дали результатів - я двома руками за парламентські слухання. Тому я хочу дуже чітко знати хто з чим хоче прийти на парламентські слухання? Але я готовий послухати різні сторони. Але не думаю, що парламентські слухання йде, все зведеться до того, що ми робили все, що можливо, але нам не вистачало часу, і тут заважали, а тут не допомагали – це буде непродуктивно. Через 5 років - це буде сміх над суспільством.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я, у мене є така пропозиція, дивіться. Ми дійсно маємо виходити на якийсь результат. Яка є в мене пропозиція? Ми мусимо передбачати ту можливість, і ніхто з колег не заперечує, власне підтримує проведення таких слухань. Як у нас по регламенту? Оскільки тут не може виникнути так, що це має бути ініціатива комітету по контролю за діяльністю правоохоронних органів? Якщо це так, то щоб уникнути цієї небезпеки, тоді ми маємо сформулювати тематику парламентських слухань з точки зору сфери повноважень Комітету з прав людини.

(*Мікрофон вимкнено*)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу цей аспект підкреслити. Тому що щоб тут ми самі себе відразу діяли по цьому. Колега Сулова сказала про те що, хоча така постанова, проект постанови може бути зареєстрований, я за те, щоб безумовно її зареєструвати, відповідно треба сформулювати за вашою участю назву цих парламентських слухань. Ми можемо передбачити, що в нас

занятий уже квітень і травень залишається, треба подивитися частина цього, червня і половина липня. Я не притримуюся думки, що це треба обов'язково приурочувати до якоїсь річниці. Тому що власне тут права, бажано, але наступна річниця вже буде у лютому, то багато води утече. Тобто це перше що ми можемо зробити і я спобіваюся, що колеги підтримають і зареєструють проект такої постанови колеги народні депутати. Друге: ми можемо у двох варіантах, або міжкомітетські слухання ми як комітет з прав людини можемо звернутися до комітету з питань контролю за діяльністю правоохоронних органів, можемо до будь якого доцільного звернутися також у випадку якщо буде звіт реакція відповідна тому, що нещодавно. Я так розумію, вони обговорювали це питання але не в рамках слухань, а в рамках контролю де був Луценко, пам'ятаєте, а якщо буде заперечення то ми можемо провести комітетські слухання розширені. Розширені комітетські слухання вже не тут, а відповідно на Грушевського, більш широкій такій аудиторії. Я це підтримую, бачу, що члени комітету також підтримують. Щодо я думаю. Там якраз в цих комітетських слухань, які можна достатньо оперативно організувати, але також треба подивитися на графік. Ми б могли внести, якщо не було в інших речі, які стосуються законодавчих речей, про що Сергій Вікторович говорив, про те що діють ці закони перший 21 лютого другий літом 14 року, продовження дії який ну фактично перетворює... Це не повне, але фактично тоді б можна було структурувати в рекомендаціях або висновках комітетських слухань. Це ще до, не чекаючи цього. Говорилося про ТСК, ви самі сказали, що власне з огляду на те що, ми можемо це також включити. В рекомендаціях ми можемо включити. Отже, я в цьому сенсі. Я бачу колег вони все це підтримували. Що ще з боку комітету можна було б зробити. Я розумію про я слідкую про ваші публічні, мене не влаштовує будь-якого ця от ситуація коли. До речі у мене от таке запитання, я цю відповідь Генеральної прокуратури на моє звернення щодо підготувати звіт про результати досудового розслідування, підписане заступником Генерального прокурора Стрижевською, ви долучені до підготовки цього?,

тобто ви знаєте звіт який, але тут немає того про що ви так говорите, у цій, в цьому от.

(Мікрофон вимкнено)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Натисніть клавіш.

ГОРБАТЮК С.В. Через п'ять років. Тобто всі. Проблематика, регулярно доповідається керівництву Генеральної прокуратури. Я не вповноважена особа, для того щоб спілкування з Верховною радою і про законодавчі акти і про МВС, СБУ тобто якщо є цікаво то можна стоси ці документів надати, показати скільки разів це піднімалось. Коли відсутня реакція і керівництва Генеральної прокуратури то знову ж ніхто не дасть збрехати, я постійно виходжу до ЗМІ і повідомляю, що я не нахожу підтримки безпосередньо там у керівництва Генеральної прокуратури, МВС. СБУ і так далі. Тобто все що можна для того щоби звернути увагу на проблематику я роблю, знову таки наше управління не зупиняючи роботу по розслідуванні цих кримінальних впроваджень. І якраз можливість сьогодні виступити для того щоби вже безпосередньо будучи присутнім у Верховній раді розповісти про те для чого потрібні комітетські чи парламентські слухання щоби ще раз додатково зацентувати увагу щоби не настало той час «Ч» про який говоримо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я підтримую. В даному випадку комітет не заперечує, не має там якоїсь партійної позиції, тобто Комітет не на стороні тієї чи іншої партії, комітет має бути на стороні принаймні, так закон передбачає, прав людини. От цієї перспективи ми маємо до цього підготити. В мене ще одне до вас запитання і потім Віталій Титич. Верховна рада визнавала юрисдикцію міжнародного кримінального суду, щодо в тому числі розслідування. Яка є ситуація там.

(Мікрофон вимкнено)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Злочини проти людяності. Так я розумію.

ГОРБАТЮК С.В. *(Мікрофон вимкнено)*. Інформація на сьогоднішній день вже підготовлена, тобто нашим управлінням, єдине зараз іде уже опрацювання просто тексту. Так ми контактували. Вони приїздили в кінці 18 року ми говорили про прискорення, вони казали у вас є достатньо часу, щоб цей звіт уже був повний щоб ми вже не вимагали якоїсь додаткової інформації тому спокійно попрацюйте, надайте максимально повну свою інформацію, щоб ми прийняли остаточне рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А це ви безпосередньо напряму чи через Єніна все одно. Через Єніна, вони з департаментом.

Будь ласка. Віталій Титич. Будемо підводити підсумки.

ТИТИЧ В.М. Да добавлю до вашого питання подання на вимогу офісу прокурорів щодо надання доказів і систематик, це які є в биту обов'язкові для прийняття рішення прокурорів щодо третіх стадія прийняття рішення прокурорів чи передати на розгляд суду це питання це дуже всі попередні речі адвокати і правозахисні організації підготували це все змішано брали, але в тому числі матеріали слідства і значно раніше воно є в розпорядженні офісу прокурора, але щоб ми про це особливих надій на це не покладали за стандартами робили аналіз, за стандартами міжнародного гуманітарного права ці злочини не підходять під ці ознаки на жаль чи на щастя, єдине що там четвертий цей не бажання або не можливість розслідування. Оці докази ми надали міжнародний кримінальний суд саме от про те про що ми звертаємось. Хотів я додати просто я коли виступав мені здається, що я це сказав але очевидно не так чітко. Ми прийшли на п'ятому році Верховної ради зараз самі напросились. До цього нас не запрошували там у 15 році 14

році, зараз це нікого не цікавить, тому що все, кінець. Шостої річниці вже ніякої не буде. Це смерть розслідуванню. План зовнішній, підтриманий в тому числі Верховною Радою цим недолугим законодавством спрацював і зараз все йде до дуже трагічного кінця. Тому ми намагаємося шановні, народні депутати, які тут є схопитися хоч за якусь соломинку, розумієте, ну принаймі так як казав Любомир Гузар покійний сказав значить спасся. Я сказав своє, слово за вами ви маєте сказати на шосту річницю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віталій Миколайович, дякую. І я дякую також Сергію Вікторовичу Горбатюку і просто підсумовую про що йшлося. Є пропозиція, а висловитися. Будь-ласка, да.

ЧУБАРОВ Р.А. Дивіться у мене був такий вибух із за того, що мені показалося, я ще поки так думаю, я не хотів би щоб ви нас втягували у з'ясування своїх позицій те що відбувається у Генеральній прокуратурі, або між іншими правовими, якщо це буде парламентські слухання для того щоби ми дійсно не лише зрозуміли що відбувалося і що відбувається і в чому нам треба допомогти обома руками за і тому я буду підтримувати парламентські слухання і тому було майже із спроби такої дрібної щодо з'ясування я хотів би пане голово якщо ми підтримуємо то дуже багато буде залежати від тієї робочої групи яка це буде підготовлювати і в доповідачах, це не просто так, знаєте, вискочили депутати, які нічого не знають, ну крім того що проходили

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо це буде ініціатива комітету, комітет готує таку...

ЧУБАРОВ Р.А. І я дуже хотів би щоб ми ставили конкретні пропозиції щодо письмово матеріали, бо скільки там не скажеш з мікрофона, щоб аналітичні матеріали були, щоб були позиції різних сторін, це дуже важливо.

Потім і про це говорив пан Горбатюк. Учасники цих подій, бо я стикався і з тими і з тими і до мене приходила мама хлопця дев'ятнадцятирічного внутрішніх військ якому коліно прострелили у нього протез і слава богу він зараз служить, але мені хотілося б знати хто винний в тому що, не тощо його застрелили, а мені більше винний хто його туди послав того сільського хлопчика з Криму доречі він. Найголовне по ітогах ким ми маємо конкретно, терміново це є проблема, я перше про це чую 19 року як ви там назвали це проблему, якщо це проблема то може нам уже зараз треба готувати якісь законопроекти для того щоб уникнути того колапса про який ви говорите, я ще не зовсім розумію про що іде мова, але якщо цей колапс може бути виникнути завдяки неспроможності депутатів то треба просто зараз готувати ці проекти щоби дати колегам. От я на це хотів би звернути увагу.

(Мікрофон вимкнено)

ТИТИЧ В.М. Зараз треба терміново вирішити з управлінням яке має в провадженні всі ці справи на момент коли вони втратять кінцеве повноваження це момент подальшої долі їх справ де вони будуть викинуті на сміття чи якимось чином це буде вирішено.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я просто за браком часу, нам просто уже потрібно рухатися далі. Отже я хочу подякувати і всім хто ініціював проведення цієї, дискусії на засіданні комітету я бачу ми погодились на такі дуже конкретні речі вони не суперечать одна одній. Перше, готується, я прошу разом тоді опрацювати проект такої постанови про проведення парламентських слухань для того щоб уникнути чисто внутрішніх кого, як, на кого розпишуть це треба сформулювати з точки зору прав людини і от давайте будемо на це дивитися так тому що інакше воно може попасти на інший комітет, я поважаю всіх колег, але якщо ми тут вже обговорюємо, якщо ваша є також пропозиція ми можемо так робити. Друге, ми паралельно проводимо комітетське або міжкомітетське слухання і якщо буде на це згода іншого

комітету або інших комітетів ось і я прошу тоді секретаріат визначити найбільш такий час коли це можливо буде як комітетські слухання бо міжкомітетські слухання будь яка інформація яка вважається за доцільним для того щоб більше публічності надати і авторства крім цієї інформації, комітет може розмістити на своєму сайті, я не знаю чи часто наш сайт відвідуєте, але якщо це допоможе то можемо це розмістити для того щоб посилатися можна на це. Питання проведення, тоді стояло питання проведення круглого столу або таке інше якщо воно ще актуальне ми можемо також бути спонсорами такого круглого столу разом з іншими комітетами або окремими народними депутатами, ми можемо з комітетом закордонних справ і таке інше зробити. Вже я прошу набрати таке меню, я бачу, що немає заперечень щодо цього. Хочу подякувати за це обговорення і хочу підтримати також колегу Чубарова, дуже важливо, щоб принаймні оця ясність в питаннях які стосуються саме законодавчих прогалин якщо вони є, або необхідності врегулювання, вона більш чітко висловлювалась не лише членами нашого комітету а й народними депутатами як таких. У мене відчуття що це не є, ні я не говорю, що вони, ну якщо ми тут в комітеті яюсьь...

СУСЛОВА І.М. На одному круглому столі було, ініціатором був Ігор Луценко в річницю...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А це означає відсутність у суспільному житті. Саме що стосується законодавчих речей тоді саме це треба підкреслити в рекомендаціях комітетських слухань на цьому наголосити. Нема заперечень. Ще раз дякую. І тоді прошу із секретаріатом разом і вас і вас співпрацювати. Сергій Вікторович, дякую вам також і колеги мусимо порадитись у нас є ще два пункти денного але я б пропонував, вони більш технічного такого характеру щодо затвердження звітів, результатів поточного моніторингу у проекті міжнародної технічної допомоги, один який здійснюється

національним демократичним інститутом з міжнародних відносин, а другий з громадськими об'єднаннями з громадськими ОПОРА з огляду на більш технічні надані інформації я тоді попрошу у письмовому вигляді колег до п'ятниці до обіду не надійде якихось заперечень або інших пропозицій тоді вважати це питання затвердженими як по пункту 5.1. так і по пункту 5.2. Хочу подякувати представникам ендія і ОПОРА, які прийшли. Оголосити засідання, якщо немає оголошень закритим і наступне засідання

(Шум в залі)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми проголосували питання щодо того, сформулював колега Логвинський це запитання я йому передав слово як один з співавторів оскільки він єдиний який не є співавтором він поставив це питання на обговорення, відбулось голосування де одногосно було прийняте рішення про включення до порядку денного і підтримку за основу і в цілому. Це перше. Якщо нічого надзвичайного не станеться, а зараз я сподіваюся, що нічого, щас хто його знає, тоді 20 березня у нас буде наступне засідання комітету, дякую всім, до наступного засідання. Наступний пленарний тиждень.